

Възпитаникът на първия випуск на Търговската гимназия в Благоевград Б. Сандански пред сегашните ученици: Навремето учехме малко неща, затова запомняхме всичко, забавлението ни беше да излезем на разходка по стъргалото

„Навремето учехме малко неща и затова всичко запомняхме, програмата не беше претрупана както сега с излишна информация, а забавлението ни беше да излезем на разходка по стъргалото“, това разказа пред пълна зала с ученици в Професионалната гимназия по икономика в Благоевград възпитаникът от първия редовен випуск 1953 г. на тогавашната Търговска гимназия Борис Сандански 64 години след завършването си. Той гостува вчера в школото, а срещата предизвика неочаквано голям интерес сред учениците и въпреки множеството контролни и класни работи, насрочени по същото време, местата се оказаха малко. Представи го директорът на Икономиката Ася Бояджиева, която отбеляза, че е носител на орден „Кирил и Методий“ III степен, медал „Алеко“ за туристическа активност, почетен гражданин на Кресна, писател, а освен счетоводител е и отличен журналист.

„Навремето викаха на училището „Гълъбарника“, разказа 83-годишният Борис Сандански. Тогава Икономиката делеше една сграда с Педагогическото училище в

Благоевград, това е бившият Междучилищен център по трудово обучение в центъра на града. Под купола ѝ се събираха много гълъби, оттам дойде и името“, обясни Б. Сандански и разказа:

„Униформите бяха задължителни, включително монограмите и фуражка за момчетата, а барети за момичетата, за да се разпознаваме отдалеко. За всички тържества в града отивахме под строй на площада. Отпред вървеше музиката и всяко училище имаше оркестър. Разрешаваха ни до 10 часа вечерта да ходим по движението (казвахме му и стъргалото), което започваше от часовника на старото кметство срещу ГУМ, минаваше през градската баня и нагоре по „Септемврийска“, почти до входа на стадиона. Нямахме коли, а нагоре и надолу вървяха по два потока хора, много от момчетата с китари през рамо...Романтични времена бяха.

„Волга“ (сега НАП) беше единственият представителен хотел с ресторант отдолу. В ония години ги нямаше кварталите „Еленово“ и „Струмско“, от двете страни на сегашния булевард „Св.св. Кирил и Методий“ до гарата имаше единични къщички и много орехови дървета, а 10-15 файтона посрещаша пътниците от влаковете. В града имаше 4 футболни отбора – „Червено знаме“, „Строител“, „Юли Дерменджиев“ и „Македония“. Бяха бедни години и не всички ученици имаха палта. Имаше купонна система, падаха ни се по 300 грама хляб на ден и нали се сещате как той изчезваше още докато вървяхме към квартирите си“, върна се назад във времето Борис Сандански. Той не прескочи и тийнеджърските лудории и разказа как се крили да пушат и как бягали от часовете, щом си „циментират“ оценката, от страх да не я развалят с неочаквано изпитване. „Човек не трябва да е прекалено дисциплиниран“, бе един от съветите, които 83-годишният възпитаник на Икономиката даде на младата смяна.

За ученето Б. Сандански наблегна, че макар да нямали по всичко учебници, запомняли бързо и лесно, защото не били затрупани с огромно количество информация като сега. „Учехме стокознание, планиране и краснопис, защото нямаше пишещи машини и

всички писма между институциите се пишеха на ръка. Този техникум даде хляб на много хора, мои съученици са Костадин Рупов, който много години бе директор на Икономиката, покойният банкер Евтим Бачев, специалисти във всички области“, каза на учениците журналистът-икономист.

На раздяла той подари на учениците 30 авторски книги с еротични, любовни и весели стихове, те пък го зарадваха с новината, че ще му отделят специално място в училищната библиотека.